

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: Z. U.
bytem P.

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2016 č.j. MPSV-2016/525-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „s. ř.“), zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 1. 7. 2015 č.j. 1178731/15/AB (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), jímž byla zamítnuta žádost o průkaz osoby se zdravotním postižením podaná dne 19. 11. 2014.
2. V žalobě žalobkyně namítala, že posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, že na jednání nebyla přizvána, takže si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení, nebyla hodnocena celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity žalobkyně, a že operace jejímu pravému oku nepomůže. Dále uvedla, že Posudková komise

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též „PK MPSV“) nepovolila dceři žalobkyně při jednání dne 9. 12. 2015 vstup do místnosti, a tedy dcera žalobkyně nemohla doprovázet, přičemž tato dcera měla mít připravenou argumentaci. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb.

3. Ve vyjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že zdravotní stav žalobkyně byl v odvolacím řízení pečlivě posouzen odbornou lékařskou komisí, posudek vychází z aktuální zdravotní dokumentace praktického lékaře a odborných lékařů, námitek žalobkyně, správního spisu. Zdravotní stav žalobkyně byl zhodnocen na základě všech dostupných lékařských dokumentů a nálezů, a to v souladu se zákonem. Podle žalovaného je pak rozhodnutí řádně odůvodněno, vypořádalo se s námitkami žalobkyně a bylo vydáno v souladu s právními předpisy, zejména zákonem č. 329/2011 Sb. a zákonem č. 500/2004 Sb. Navrhl žalobu zamítnout.
4. Žalobkyně i žalovaný k výzvě soudu v zákonem stanovené lhůtě dvou týdnů nevyjádřili svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání. V souladu s § 51 odst. 1 větou druhou zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), měl tak soud za to, že s takovým projednáním věci vyslovili souhlas. Proto soud o věci samé rozhodl bez jednání.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Ve správním spise se pro danou věc nachází tyto podstatné dokumenty: žádost žalobkyně o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, která došla úřadu práce dne 19. 11. 2014, posudek o zdravotním stavu doručený úřadu práce dne 30. 1. 2015, rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 1. 7. 2015 č.j. 1178731/15/AB, odvolání žalobkyně ze dne 24. 7. 2015, posudek PK MPSV ze dne 14. 10. 2015 č.j. 2015/3906-PH, doplňující posudek PK MPSV ze dne 9. 12. 2015 č.j. 2015/5200-PH a v neposlední řadě žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 1. 2016 č.j. MPSV-2016/525-911.
7. Soud posoudil předmětnou věc takto:
8. V § 34 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, je stanoveno:
 - (1) *Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.*
 - (2) *Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním*

postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

(3) Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

(4) Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

(5) Průkaz osoby se zdravotním postižením je veřejnou listinou.

9. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou vymezeny v příloze 4 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 388/2011 Sb.
10. K úkolům posudkové komise a posudkových lékařů, jakožto i správního soudu se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 8. 11. 2018 č.j. 10 Ads 248/2017-61, v jehož právní větě je uvedeno: „Úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Závěry posudků nelze považovat za pochybné proto, že byly zpracovány posudkovými lékaři působícími u správního orgánu, který o dávce rozhoduje (resp. působícího u okresní správy sociálních zabezpečení). Soud v řízení pouze ověřuje, zda je daný posudek úplný a přesvědčivý, tedy zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaná osoba, a zda je z něj zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace.“
11. K námitce žalobkyně, že posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav, a že žalobkyně na jednání nebyla přizvána, takže si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení, soud uvádí, že úkolem posudkových lékařů i PK MPSV primárně není vyšetřování posuzovaných osob, ale pouze posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Lékař či PK MPSV sice mohou v případě pochybností o průkaznosti některých nálezů provést při jednání orientační vyšetření posuzované osoby, není to však zákonem předepsáno a případné závažné pochybnosti

o zdravotním stavu by musely být řešeny vysláním posuzované osoby k vyšetření na některém z klinických pracovišť (viz. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017 č.j. 3 Ads 254/2016-64 anebo ze dne 15. 8. 2018 č.j. 3 Ads 212/2017-25). S ohledem na shora uvedené posudkový lékař nebyl povinen osobně vyšetřovat žalobkyni.

12. V posuzované věci posudkový lékař (viz jeho posudek ze dne 17. 1. 2015 č.j. LPS/2014/3727-P4_CSSZ) posoudil dostupnou lékařskou dokumentaci a na jejím základě učinil závěr, že žalobkyně není osobou ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. Vzhledem k nesouhlasu žalobkyně s jeho závěrem správní orgán prvního stupně vyzval Lékařskou posudkovou službu k doplnění posudku, přičemž posudkový lékař sdělil, že neshledal důvody ke změně posudkového závěru. Závěry posudkového lékaře sice byly dle závěru zdejšího soudu značně strohé, s ohledem na závěry posudku PK MPSV ze dne 14. 10. 2015 ve spojení s doplňujícím posudkem PK MPSV ze dne 9. 12. 2015 však soud považuje závěry posudkového lékaře a PK MPSV za přesvědčivé.
13. PK MPSV ve svém posudku ze dne 14. 10. 2015 uzavřela, že u žalobkyně nebyla zjištěna ztráta orientačních schopností ani omezení po pohybové stránce. Žalobkyně s těmito závěry vyslovila nesouhlas a doložila další lékařské zprávy, pročež žalovaný nechal vypracovat doplňující posudek. V rámci jednání PK MPSV (jehož se účastnila jiná oční lékařka než při zpracování posudku ze dne 14. 10. 2015) byla žalobkyně osobně vyšetřena se závěrem, že na levém oku je centrální vizus v normě; podle dostupných lékařských nálezů se nejedná na levém oku o těžce slabý zrak, ani podle periferního vidění. PK MPSV zhodnotila i nově doložené lékařské zprávy a setrvala na výsledku posouzení ze dne 14. 10. 2015, neboť u žalobkyně byl (dle nově doložených lékařských nálezů) sice z důvodu sekundární katarakty zjištěn na pravém oku pokles vizu na úroveň praktické slepoty, nicméně na levém oku byl centrální vizus v normě; celkově se nejednalo o úplnou či praktickou slepotu obou očí či o oboustranně těžce slabý zrak; stav na pravém oku nešlo považovat za trvalý bez perspektivy zlepšení vizu, neboť sekundární katarakta pravého oka zatím nebyla navržena k řešení.
14. Městský soud v Praze považuje závěry PK MPSV (včetně závěrů doplňujícího posudku, v rámci jehož zpracování byla žalobkyně navíc osobně vyšetřena) za úplné a přesvědčivé. Pokud jde o námitku, že nebyla hodnocena celková výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity žalobkyně, soud uvádí, že PK MPSV se zcela správně zaměřila především na zrak žalobkyně, a to již s ohledem na skutečnost, že žalobkyně ve svém odvolání namítala toliko potíže se zrakem. Navíc PK MPSV ve svém posudku ze dne 14. 10. 2015 uvedla, že žalobkyně po pohybové stránce nebyla omezena. Tento závěr žalobkyně relevantně nezpochybnila ani v průběhu správního řízení, ani během řízení před soudem. Ani námitky zpochybňující pohyblivost žalobkyně nemohou obstát.
15. Pokud jde o námitky žalobkyně, že operace jejímu pravému oku nepomůže, soud uvádí, že ze závěrů PK MPSV je zřejmé, že centrální vizus na levém oku je v normě. Potíže s levým okem nebyly shledány jako natolik závažné, aby u žalobkyně bylo možno hovořit o funkční poruše orientace. Žalobkyně dle závěrů PK MPSV trpí praktickou slepotou na jedno oko. Soud k tomu podotýká, že pro přiznání průkazu

osoby se zdravotním postižením by žalobkyně musela mít závažné problémy s oběma očima, srov. přílohu 4 bod 2. písm. l) a bod 3. písm. j) vyhlášky č. 388/2011 Sb. (podobně srov. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 5. 2016 č.j. 2 Ad 4/2016-23). Ani tato žalobní námitka není důvodná.

16. Co se týče námitky, že PK MPSV nepovolila dceři žalobkyně při jednání dne 9. 12. 2015 vstup do místnosti, a tedy dcera žalobkyni nemohla doprovázet, přičemž tato dcera měla mít připravenou argumentaci, podle závěru soudu tato okolnost nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Jestliže dcera žalobkyně měla mít připravenou jakousi argumentaci, pak není zjevné, o jakou argumentaci se jednalo, neboť žalobkyně ji neuplatnila ani po dni 9. 12. 2015 před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí, ani v žalobě; přitom ze spisu není zřejmé, že by jí v tom něco bránilo. Ani tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou.
17. Pokud pak jde o námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb., ani tu nelze vzhledem k výše již uvedenému shledat důvodnou.
18. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náhradu nákladů řízení nelze přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. března 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.